

Akademie múzických umění v Praze

Divadelní fakulta

Katedra činoherního divadla

Diplomová práce

Viktor Javořík: Tvorba komediální a dramatické postavy

Oponentský posudek

Viktor Javořík se ve své diplomové práci zabývá popisem, reflexí a shrnutím svých poznatků a postojů ze zkoušení a posléze reprízování at' již dramatických či komediálních postav v nastudovaných inscenacích v průběhu svého studia na Divadelní fakultě AMU, přičemž vychází ze svých dosavadních hereckých zkušeností. Základní materiál mu poskytují některé klauzurní ročníkové práce a absolventské inscenace ve školním Divadle DISK. Postupně se soustřeďuje na tvůrčí hledání adekvátního ztvárnění postav v absolventských inscenacích Kamarádi (B. Hančilová), Dobrý člověk ze Sečuanu (B. Brecht), Téměř tři sestry (A.P. Čechov) a Pomona (A. McDowall). Uvědomuje si, že každá z těchto her vyžaduje (v součinnosti s režijní koncepcí) odlišné herecké vyjadřovací prostředky. Tyto se snaží pojmenovat a upozorňuje na jejich přednosti i úskalí, stejně tak na mnohdy poměrně trnitou tvůrčí cestu k jejich osvojení si. Zvláštní pozornost pak věnuje kapitole Komédie – Commedia dell'arte . Zde velmi podrobně a s velkým zaujetím nastiňuje obsah workshopu, věnovaného právě komedii dell'arte s herečkou Martinou Krátkou, který byl výchozím bodem k velmi úspěšnému klauzurnímu představení, jež bylo poté po rozšíření prezentováno pod názvem Chaplinovy děti na Studiové scéně Švandova divadla. Další samostatnou část diplomové práce tvoří kapitola Drama – A. a V. Mrštíkové, G.Pressová: Maryšo! Evo! Dom! Zde diplomant velmi upřímně reflektuje svou složitou a mnohými omyly lemovanou cestu k uvěřitelnému uchopení postavy Lízala.

Z celkového pojetí diplomové práce je patrné, že Viktor Javořík je inteligentní a přemýšlivý herec s patřičnou dávkou pokory, který je schopen analýzy a sebereflexe a který se snaží z poznatků a zkušeností, nabytých v průběhu studia na Divadelní fakultě Akademie múzických umění, poučit a využít je ve své profesionální praxi. Zvláště oceňuji jeho cestu

k poznání, že důležitější a divadelně účinnější je zprostředkování tématu postavy než její vnější charakterizace, jak uvádí, když analyzuje proces zkoušení postavy Lízala. Stejně cenné je jeho uvědomění si, jak důležité je pro herce vědomí, že na jevišti je, tudíž existuje, jak to prakticky poznal (spolu s účinkem divadelního paradoxu) při zkoušení role Tuzenbacha v inscenaci *Téměř tři sestry*.

Viktor Javořík ve své diplomové práci splnil hlavní cíle, které si v úvodu vytyčil. Práce je přehledná, systematická a může být inspiračním zdrojem pro mnohého studenta herectví či začínajícího herce. Přesto, že jistě nezpracovává dané téma vyčerpávajícím způsobem, odbornou literaturu používá jen sporadicky (především Radovan Lukavský: *Stanislavského metoda herecké práce* a Konstantin Sergejevič Stanislavskij: *Moje výchova k herectví*) a spíše citacemi jen otevírá či uzavírá jednotlivé kapitoly, také závěrečná kapitola by si jistě zasloužila podrobnější shrnutí a zamyšlení nad průsečíky a naopak rozdíly při tvorbě dramatické a komediální postavy, je nejsilnější stránka studentovy práce právě v reflexi a vědomí poznání z praktické herecké tvorby.

V každém případě diplomovou práci Viktora Javoříka doporučuji k obhajobě.

Doplňující otázky:

1) V úvodu své diplomové práce avizujete, že v ní shrnete i zkušenosti a poznatky z inscenací na profesionálních scénách. Kromě krátké zmínky v souvislosti s interpretací verše se tak však nestalo. Můžete tak učinit nyní? Naučila Vás škola k jisté samostatnosti při uvažování o hereckém ztvárnění dramatické postavy?

2) Mohl byste uvést podrobněji, než jak činíte v závěrečné kapitole Vaší diplomové práce, rozdíly a shody v tvorbě dramatických a komediálních postav a situací? Jak divadelně účinně a komplexně ztvárnit dramatickou postavu, jejíž chování a jednání neskýtá potenciál k (jak píšete) „odlehčení ve formě vtipu“?

V Praze dne 2. Června 2017

doc.Mgr. Milan Schejbal

